

seende at virke til det Niemed, den ærede Rigsdagsmand har hentydet til. Spørgsmaalet, der foreligger, er: Skal man aldeles opgive dette System af den Grund, at det i den specielle Form, det har i Folkethinget, rigtignok nærmest synes at henvise til Tilfældet, hvorvidt det ved hver enkelt Anvendelse vil begunstige Minoriteterne eller ikke. Jeg kan derfor — og jeg tilstaaer gjerne, at flige Forhandlinger om Former er min ganske fortrinnsvis svage Side — men jeg kan virkelig ikke indsee, hvorfor man aldeles skal opgive en saadan Form og ikke gjøre Forsøg paa at organisere den, om saa behøves, bedre og bringe den ind i det Forslag til Forretningsordenen, som her foreligger. Og jeg maa gjentage, at ligesom jeg forudsætter, at denne Forsamling netop bedst vil have sin Værdighed ved ret energisk at lægge an paa fra Først af at gjøre Alt, hvad nogenlunde skee kan, ikke blot for at Minoriteterne kunne skee deres Ret, men ogsaa, for at de kunne have det Indtryk, at de ere skee deres Ret, kunne anerkjende det og føle sig overbeviste derom, saaledes troer jeg ogsaa at gjøre min Pligt, idet jeg dog idetmindste ved denne Udtalelse ligesom forhører mig for, om der ikke skulde være Noget, der vilde deeltage i at forsøge paa at gjøre den gjældende, og idet jeg naturligtvis allerførst tillader mig at henstille til det meget ærede Udvalg, om det dog ikke muligen kunde tage noget Hensyn til det her Udtrede, og paa en eller anden Maade bringe enten dette System eller en virkelig Erstatning derfor ind i det Forretningsordensforslag, som foreligger.

Madvig: Jeg har nærmest ønsket Ordet, for at slutte mig til den ærede Folkethingsmand for Københavns 3die District (J. E. Larsen), naar han udtalte den Mening, at efter almindelige constitutionelle Analogier maa den Forretningsorden, som vi nu ere ved at vedtage, antages at gjælde ogsaa for følgende forenede Rigsdage, indtil disse forandre den selv. Jeg troer, at det med Hensyn til den virkelige Anvendelse maa skee kan være af ringe Betydning, hvad den forenede Rigsdag selv angaaer. Det er muligt, og efter min Betragtning er det overmaade ønskeligt, at der vil hængaa saa lang Tid mellem denne fore-

enede Rigsdag og andre forenede Rigsdage, at derved i Virkeligheden denne Forretningsorden vil være forældet, og der vil være Nødvendighed for at danne en ny; men jeg troer, at det selv med Hensyn til denne forenede Rigsdag er godt, at der ikke skal begyndes aldeles forfra, men at man har Noget, som man kan holde sig til strax, idet man begynder, saaledes at det er en Beslutning af den nu forenede Rigsdag, hvis Forretningsorden tages under almindelig Revision, førend man gaaer videre. Men jeg mener, at det med Hensyn til begge enkelte Thing i deres sædvanlige Rigsdags-Virksomhed er meget vigtigt at holde derpaa, at det constitutionelle Liv er et saadant vedvarende og uafbrudt Liv, hvor man ikke bestandigt skal begynde forfra, et saadant, hvorved de foregaaende Skridt udøve en bindende Indflydelse paa, saaledes, at der efterhaanden danner sig faste ved Vedtægter nedravede bestemte Former. Dette antager jeg ogsaa at være idetmindste fra det ene Things Side udtrykkeligt vedtaget. Det er ikke længere siden Folkethingets forrige Sammenkomst, at der vedtoges i dets Forretningsorden en staaende Regel, som gik ud paa Noget, der først skulde komme til Anvendelse i en anden Sammenkomst, og det i en anden Sammenkomst, forinden hvilken der skulde være foregaaet nye Valg til Folkethinget. Denne Bestemmelse vilde altsaa være en total Nullitet i det Dieblit, den blev vedtagen, hvis det ikke havde været forudsat under Forhandlingerne, at den foreliggende Forretningsorden skulde forblive bindende for de følgende Thing, indtil den ad den foreskrevne Vej forandrede. Det Vaand, som derved paa lægges, er intet besværligt Vaand; thi, saasnart den forenede Rigsdag er kommen sammen, kan der skee Andragende om, at Forretningsordenen, hvis Saadant ansees nødvendigt og hensigtsmæssigt, skal heelt igjennem revideres. Da jeg har taget Ordet, skal jeg tillige tillade mig et Par Uttringer med Hensyn til hvad der navnlig af den sidste ærede Landsthingsmand blev ytret om, at det nedsatte Udvalg havde saa aldeles bortkastet Afdelingsystemet. Han var ikke tilbøielig til at tage Systemet saaledes, som det nu findes i Folkethinget, men han vilde have det overvejet, om der